

РЕШЕНИЕ

№ 42355

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10756** по описа за **2025** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Р. П. С., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. С. П., срещу Решение № 3326 от 03.09.2025 г. по НАХД № 2319/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 9911594 издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал 4, във вр. с ал. 2, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100,00 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение. Правят се възражения, че СРС необосновано е приел за доказана фактическата обстановка, отразена в обжалвания електронен фиш, тъй като не е извършен задълбочен и обективен анализ на събраните е хода на проведеното съдебно производство доказателства.

В съдебно заседание, касаторът - нередовно призован, не се явява и не изпраща представител за участие в производството. По делото е постъпила молба от адвокат П., пълномощник на касатора, в която сочи, че не възражава да се даде ход на делото, излагат доводи по съществуващото на спора и претендира разности.

Ответникът редовно призован, не се явява и не изпраща представител за участие в

производството. Представя писмено становище, в което развива аргументи за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл. 208 АПК, съдебно решение.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 09.08.2024 г. в 10:15 часа товарен автомобил „С. П 360“ с рег. [рег.номер на МПС] собственост на „Деликатес-2“ ООД по Околовръстен път на разклона с @@6@ [населено място] с посока на движението от [улица]към [улица]МПС било управлявано със скорост 60 км/ч (установена след приспаднат толеранс от -3%) при ограничение на скоростта 40 км/ч, въведено с пътен знак В-26 в извън населено място. Нарушението е установено и заснето с АТСС CORDON M2 MD1196. Същото е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на електронен фиш Серия К № 7397959 на 18.03.2024 г.

За деянието на 04.11.2024 г. на Р. С. е издаден електронен фиш Серия К № 9911594 от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал 4, във вр. с ал. 2, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100,00 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП. Електронния фиш е връчен на лицето на 28.01.2025 г.

Въз основа на събраните и ценени доказателства по делото съдът е установил, че ограничението на скоростта на пътния участък, на който е било управлявано МПС, е било 40 км/ч, като същото е било въведено с пътен знак „В-26“ в извън населено място. Направил е извод, че МПС се е движело със скорост от 60 км/ч (след приспаднат толеранс от 3%), което означава, че скоростта на движение е била превишена с 20 км/ч. извън място, въведено с пътен знак „В-26“.

За да потвърди електронния фиш въззивният съд е приел, че същият е съставен съгласно изискванията на ЗДвП и при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е обосновал краен извод, че от доказателствения материал се установяват по безспорен начин фактите от обективната страна на нарушението, самоличността на нарушителя и вината му, като на същия е наложено предвиденото в закона наказание с фиксиран размер.

Касационната проверка констатира липса на заявените в жалбата съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Фактическите установявания на административнонаказващия орган, възприети и от съда, кореспондират на данните по делото. Съдът е формирал съобразени с доказателствения материал изводи по наведените от нарушителя доводи, преценил е фактите от значение за предмета на спора и приложимото към тях право, като е даден правно и логически обоснован отговор на спорните по случая въпроси. Решението е постановено след извършена цялостна въззивна проверка в пределите, очертани от чл. 314 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН и при излагане на подробни, точни и ясни мотиви, обуславящи постановения от съда правен резултат. Не са налице процесуални пропуски при разглеждане на делото във въззивното производство, поради което оплакванията на касатора за засягане на обжалваното решение от процесуален порок са несподелими.

Съответно на доказателствата и на материалния закон е заключението на съда за правомерно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касационния жалбоподател.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени

са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им.

Според § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В случая нарушението е установено с автоматизирано техническо средство ATCC CORDON M2, за което е представено удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Изпълнени са законовите изисквания по ЗДвП техническото средство, с което е установено нарушението, да бъде автоматизирано. По делото е приложен снимков материал, изготвен по съответния ред, от който се установява номерът на автомобила, превишението на скоростта, датата и часът на нарушението.

По силата на дефинитивната норма на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП „повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. Следователно предмет на изследване в хипотезата на повторност са два елемента от обективен характер - дали новото нарушение е същото по вид като предходното и извършено ли е в рамките на нормативно очертания времеви диапазон.

В този смисъл и с оглед представените по делото доказателства настоящият състав приема за верен изводът на съда за осъществяване на фактическия състав на повторността по смисъла на § 6, т. 33 от ДР, вр. с чл. 182, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 2, т. 2 ЗДвП. В конкретния случай, доколкото извършването на процесното нарушение е безспорно установено, за него следва да се наложи предвидената от закона санкция.

При този изход на делото на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН на ответника по касация се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 130 лв. съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ (ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.).

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, I Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3326 от 03.09.2025 г. по НАХД № 2319/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав.

ОСЪЖДА Р. П. С. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сума в размер на 130 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: